

Aanvullend onderzoek beschermde natuurwaarden plangebied Oirschotseweg 94 te Best

Opdrachtgever: Aannemersbedrijf J.A. van Gisbergen B.V.

Februari 2015

Onderzoeksresultaten

Op 19 februari 2015 is de woning in het plangebied aan de Oirschotseweg 94 te Best onderzocht op het voorkomen van vleermuizen of sporen daarvan. Eerder is het plangebied al op 18 april 2013 onderzocht op het voorkomen van vleermuizen. De woning kon toen niet inpandig worden onderzocht. Met name vanaf kort voor zonsondergang tot circa een half uur daarna is de buitenzijde van de woning onderzocht op uitvliegende vleermuizen. Ook de opstallen binnen het plangebied zijn gedurende die periode onderzocht op uitvliegende vleermuizen en zijn de opstallen ook inpandig onderzocht. Er zijn op 18 april 2013 geen vleermuizen aangetroffen.

Aangezien een belangrijk deel van de ruimten in de woning dagelijks gebruikt worden (slaapkamers, woonkamer, keuken, toilet, kasten e.d.), zijn deze niet geschikt voor verblijfplaatsen van vleermuizen en ze zijn veelal ook niet toegankelijk voor vleermuizen. Deze ruimten zijn om deze redenen niet onderzocht. De woning beschikt over zowel een zolderruimte als een kleine kelder. Hoewel ook de kelder dagelijks gebruikt wordt voor het bewaren van levensmiddelen, is deze toch onderzocht. Dit vanwege het feit dat kelders, wanneer ze aan een aantal specifieke eisen voldoen, met name in de wintermaanden door vleermuizen gebruikt kunnen worden als verblijfplaats. Het keldertje heeft een oppervlakte van minder dan tien vierkante meter. De toegang tot het keldertje is voor vleermuizen te gecompliceerd en door roosters nagenoeg ontoegankelijk voor vleermuizen. De luchtvochtigheid is er te laag, de gemiddelde temperatuur te hoog, en er is sprake van een bijna dagelijkse terugkerende verstoring door mensen. Het keldertje wordt dan ook ongeschikt geacht voor winterslapende vleermuizen.

Op de zolder zijn tijdens het onderzoek geen vleermuizen aangetroffen. Wel zijn er uitwerpselen van twee vleermuissoorten aangetroffen, namelijk van de dwergvleermuis (zeer waarschijnlijk de gewone dwergvleermuis) en van de laatvlieger. Van de dwergvleermuis werd slechts één uitwerpseltje waargenomen.

Van laatvlieger werden circa 20 uitwerpselen aangetroffen. De uitwerpselen waren echter niet bijzonder vers, dat wil zeggen zeer waarschijnlijk niet van het afgelopen jaar, maar van één tot enkele jaren geleden en ongeveer allemaal even oud. De uitwerpselen zijn aangetroffen in het oostelijk deel van de zolder langs de Sint Antoniusweg. Via de kantpannen die hier op het dak liggen hadden en hebben vleermuizen toegang tot de zolder, en zeer waarschijnlijk ook tot de spouwmuur. Inspectie van de spouwmuur is niet mogelijk zonder hiervoor de spouwmuur op verschillende plaatsen open te maken. De woning is momenteel nog bewoond, zodat dit niet als reële optie wordt beschouwd.

Zonder meer kan worden gesteld dat het ene uitwerpsel van de dwergvleermuis duidt op een eenmalig en zeer kort verblijf van één exemplaar van de dwergvleermuis en dat er geen sprake is van een vaste verblijfplaats van de dwergvleermuis. Ook het aantal uitwerpselen van de laatvlieger is feitelijk te klein om er vanuit te gaan dat er sprake is van een vaste verblijfplaats van de laatvlieger. Een kolonie laatvliegers bestaat gemiddeld uit enkele tientallen dieren. Een dergelijke kolonie zou dagelijks dus vele tientallen tot zelfs enkele honderden uitwerpselen produceren. Zeer waarschijnlijk waren de 20 uitwerpselen van een solitair dier (mannetje?) of een zéér klein groepje laatvliegers, dat maximaal enkele dagen gebruik heeft gemaakt van de zolder. Het lijkt hier voorts nog dus te gaan om een eenmalig gebruik van de zolder en niet om een vaste verblijfplaats. .

Een aantal van de ramen van de woning is voorzien van vensterluiken. Met name in het voor- en najaar verblijven er achter dergelijke vensterluiken wel eens solitaire vleermuizen of kleine groepjes die hier dan de dag doorbrengen. In de winterperiode zijn dergelijke vensterluiken nauwelijks geschikt als verblijfplaats voor vleermuizen, omdat ze tijdens winterse weersomstandigheden over het algemeen te weinig beschutting bieden voor vleermuizen. Tijdens het onderzoek zijn de vensterluiken wel onderzocht op de aanwezigheid van vleermuizen, echter er zijn geen vleermuizen waargenomen.

Conclusies en aanbevelingen

Tijdens het onderzoek is op de zolder van de woning een gering aantal uitwerpselen van twee vleermuissoorten aangetroffen. Hierbij ging het om slechts één uitwerpsel van de dwergvleermuis en om circa 20 uitwerpselen van de laatvlieger. Het aantal uitwerpselen dat is aangetroffen wordt als (zeer) gering beschouwd en wordt daarom nog niet gezien als een duidelijke aanwijzing voor de aanwezigheid van een vaste verblijfplaats van de laatvlieger of dwergvleermuis. Desondanks wordt aanbevolen om een vervolgonderzoek uit te voeren naar de mogelijke aanwezigheid van een vaste verblijfplaats van vleermuizen, waarbij de aanbevelingen gelden die in het vleermuisprotocol worden genoemd. Dit vleermuisprotocol is ontwikkeld door het Netwerk Groene Bureau, de Gegevensautoriteit Natuur en de Zoogdiervereniging VZZ, en vastgesteld door de Gegevensautoriteit Natuur. Het vervolgonderzoek zal bestaan uit 4-6 bezoeken in de periode mei-oktober.